

335. Trauer Gustáv k. erdész.
Trnovszky Károly k. erdész.
Uradalmi és sóigazgatóság
Sóóvárt.
Urad. alap. tisztartóság
Dévény.
Vadászfy Jenő erdészszegéd.
340. Vagner Lajos.
Vajszada Antal. ifj.
Várjon Géza k. erdész.
Verner Sebestyén erdőmester.
Veszely Károly főerdész.
345. Veszprém város közönsége.
Végh Sámuel.
Véssey Sándor földbirtokos.
Vincze Adolf Kasznár.
Vozab József erdész.
350. Wenk József erdőmester.
Wenszky Ferencz főerdész.
Wesselényi Bárá alezredes.
Wihl Antal erdészszegéd.
Zachar József főerdész.
355. Zarboch Ede k. erdész.
Zareczky Tivadar erdész.
Zay Albert Gróf.
Zay György Gróf.
Zbinyorszky János főerdész.
360. Zichy Károly Gróf.
Zichy N. János Gróf.
Zirczi Apátság.
Zivuska József erdész.
Zlatos Ferencz erdész.
365. Zsarnay János erdész.

K ü l ö n f é l é k.

Lapunk 1870-re szóló előfizetési felhívása e füzethez van mellékelve, ajánljuk azt t. olvasóink szives figyelmébe.

Az Erdei fenyő a talajt ki szárítja. Az „Atheneum“ a következőket írja: Az 1800 acre terjedelmű St. Amandi erdő mely Valenciennes-től éjszakfelé, kissé agyagos kovandhomokon áll, előbb eltörpült nyirjek és tölgyekkel fődött cseplyés volt, s minthogy helyenként mocsáros is volt a szalonkák nagyon látogatták. Ezen semmit sem jövedelmező csepőtét 1843-ban kiirtották s erdeifenyővel (*Pinus sylvestris*) ültették be, mely kitünően növekedve most mint erdő az egész kietlen vidék díszét képezi. Azonban ez idő alatt csodálkozással tapasztalták hogy a mocsáros helyek kiszáradtak, a szalonkák a helyeket elhagyták, azután egyszerre két három forrás, és végre azon kis patak is kiapadt mely előbb a nyirjes csepőtén át folyt. Az erdőtisztek e feltűnő jelenség okát fürkészendő, ásatásokat és furásokat tettek, a leásott árkok egészen szárazak voltak s csak azt mutatták hogy a fenyő gyökerei úgy mint

előbb a tölgyeké és nyiré egész 6 lábnyi mélyre hatottak; a furások által nagyobb mélységben két vizréteg fedeztetett fel melyek egyike meglehetősen bő volt; ebből természetesen azt következtették hogy ezen vizrétegek azelőtt sokkal magasabban állottak s a forrásokat és patakat vízzel látták el, de hogy miként történhetett az, hogy az erdei fenyű növése által a vizréteg alászállítatott, azt a mint akkor nem tudták úgy ma sem tudják megfejtani. Annyi azonban bizonyosnak látszik hogy a pinus fajhoz tartozó fák azon tulajdossággal bírnak hogy a talajt kiszáritják, mert a mint a St. Amandi erdő története tágasb körökben ösméretes lett, ez alkalommal az is felhozott hogy Franciaország délnyugoti tengerpartjain sok lagunák az által szárittattak ki és erdősítettek, hogy azok partjait tengeri fenyűvel beültették s ezen ültetéssel azon mérvben haladtak elő a mint a víz enyészett.

A tölgymakk csirkéességének tartóságára nézve Herbster János dárdai erdőmester ur a következő érdekes adatokat volt szives velünk közleni:

„Az itt előforduló tölgyek közt” — ugy mond — „vannak változványok melyek a gyümölcsök nagysága és alakja által tűnnek ki. 1867-ben e különböző féle makkokból egy gyűjteményt állítottam össze, külön külön 3me-zelyes széles száju beöttes üvegbe téven a fajokat, a teli üvegeket födetlenül egy száraz szobában a könyvszekrényen tartottam. 1868-ik év November havában a makkok legalsó rétegei az üvegekben csirázni kezdtek s a csiraszálak az üveg oldalán egész hálót képeztek mely idő multával ismét elhalt. 1869-ik év Oktober havában ismét buja csirahajtások törtek a legalsó makkrétegekből elő s új hálózatot képezni kezdtek. A felsőbb makkrétegek tökéletesen kiszáradtak.”

Ez alkalommal szakunk érdekében igen kérjük Herbster urat, hogy a jelen közleménye elején említett tölgyfa-változványok lehető pontos leírását lapunkban mielőbb közleni sziveskednék. Szerk.

Cserebűlyfogó-ágyak. Bischofródán Németországban tavaly megkísérlették tojás és pajor fogásra használni fel a Cserebűly azon tulajdonságát, hogy tojásait porhanyó s meleg földbe szereti lerakni. Ugyanis a rovar röpdősési ideje előtt 17 különböző helyen 3—4' széles ládákat

ástak a földbe, s azután 2—3 hüvelyknyire szalmátlan nyers tehéntrágyával, azontul pedig porhanyó földdel töltötték meg azokat, s a felületet simára gereblyélték. A röpülés időszakában szemmel tartották a ládákat, de miután lyukakat nem vettek észre rajtuk, melyekről a rovar befuródására következtetni lehetett volna, július közepéig nem nyúltak hozzájuk. Ekkor azonban felbontották a ládákat, s azokban, melyek a napnak ki voltak téve a trágyaréteg csak úgy hemzsegett a sok apró, valami $\frac{1}{4}$ hüvelyknyi pajódtól, míg azokban, melyeket a nap nem ért, közep-nagyságu göbecshez hasonló egész tömeg tojást találtak. Jó lesz alkalmazni ez olcsó és jó sikert biztosító pusztítási módot ültetvényeink e veszedelmes ellensége ellen.

I.

Nyúlragta fesebeket gyógyítani, Amman „Pflanzenkrankheiten“ czimű könyvében következő módon tanít: azon esetben t. i. ha tartani lehet hogy a seb nem fog magától be forrni, oly módon, mint a lapozásnál történik ugyanazon faágáról hasított darabot kötünk héjával kifelé fordítva a sebre, mind azon elővigyázattal, mint az az ojtásnál történik, t. i. hogy a cambium réteg, cambium rétegre essék. Természetes, hogy a hasadékokat be kell kenni viasszal.

I.

Hallgatók száma a selmeczi k. bánya- és erdőakademián 1869-70. A 4 bányászati tanfolyamban rendes hallgató 63, rendkívüli és vendég 12, összesen 75. — A 3 erdészeti tanfolyamban rendes hallgató 39, rendkívüli hallgató és vendég 7; összesen 46. Az egész akademián tehát 121 hallgató, ezek közt a magyar birodalomból 111, a többi 10 a lajtán tuli tartományokból.

A lég hőmérséke erdön belől és erdön kívül. A francia tudományos akadémia folyó évi Márczius havi ülésén idős Becquerel a Montargis megyében három éven át folytatott kísérletek tapasztalati eredményeit a következő három törvénybe foglalva adta elő:

1. Az erdön kívüli lég átlagos (közép) hőmérséke több mint $1\frac{1}{2}$ fokkal magosabb az erdön belöli lég hőmérsékénél; ugyanaz áll a legnagyobb melegre, ellenben megfordítva van a legnagyobb hidegre nézve.

2. A különböző hőmérsékváltozások érezhetők ugy erdön belöl, mint erdön kívül; csakhogy erdön belöl egy kevéssel később észlelhető.

3. Kemény téli időkben, midőn a hőmérsék leszáll a 0-fokon alól 7—10 fokra, az erdön belöli legnagyobb hideg körülbelöl kevesebb $1\frac{1}{2}$ fokkal. Becquerel ezen nem várt eredményt a leveleiktől megfosztott ágak és galyak kisugárzásának tulajdonítja.